

як найвища соціальна цінність, найголовніший суспільний орієнтир. Саме на них має спиратися законодавець, закріплюючи загальнообов'язкові приписи, надаючи їм нормативного характеру, тобто формуючи державну політику в країні.

1. Сидорчук В.О. Верховенство права: науковий погляд, нормативне закріплення, судова практика. *Юридичний бюлетень*. 6/2018. URL: http://www.lawbulletin.oduvs.od.ua/archive/2018/6_2018/13.pdf.

2. Копча В. В. Верховенство права як принцип сучасної держави. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ* 2018. № 3 (108). URL: <http://elar.naiu.kiev.ua/jspui/bitstream/123456789/13495/1/19.pdf>.

3. Цісар Г. І. Реалізація принципу верховенства права через призму електронного судочинства: теоретичні та практичні підходи. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції* № 6. Том 1. 2018. URL: http://apnl.dnu.in.ua/6_2018/tom_1/26.pdf.

4. Юлія Корольова. Кореляція принципів верховенства права та верховенства закону в системі джерел права. *Підприємництво, господарство і право*. 4/2019. URL : <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2019/4/35.pdf>.

Ірина БОРОВИК

студентка ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Лілія ТИМЧЕНКО

доцент кафедри цивільно-правових
дисциплін Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ (м. Дніпро, Україна),
кандидат юридичних наук

ВДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА СТОСОВНО УЧАСНИКІВ ГОСПОДАРСЬКИХ ВІДНОСИН

Участь в схваленні рішень у рамках «східної» традиції континентального права розглядається як ключова категорія системи збалансованості інтересів та влади. Передовсім налагодження ефективної системи участі у схваленні рішень (далі – участі) торкається підприємства як основної ланки народного господарства і первинного правового інституту. Тому проблему участі варто розглядати як основну практичну проблему господарської правосуб'єктності підприємств. При цьому вона представляється двоякою: з одного боку, йдеться про участь різних структур громадянського суспільства (державних органів, органів місцевого самоврядування, трудових колективів та ін.) в діяльності підприємства, з

іншого боку, про необхідність участі підприємств у складній системі збалансованості інтересів у суспільстві.

Актуальна проблема правового забезпечення формування і реалізації державної економічної політики органічно пов'язана з проблемами господарських повноважень держави, регіонів, базових територіальних утворень і забезпечення широкої участі громадськості, у тому числі підприємств, збалансованості інтересів і влади та формуванні економічної політики [4, С. 23]. Пов'язаною проблемою є розвиток господарсько-правового статусу територіальних і інших публічних утворень, здатних слугувати тим, що збалансовує приватні та публічні інтереси і забезпечує формування і реалізацію збалансованої державної економічної політики по відношенню до підприємств. З урахуванням цього, у складі правових проблем участі в господарській діяльності підприємств доцільно розглядати у подальших дослідженнях, передусім проблеми участі трудових колективів (персоналу) підприємства в діяльності підприємства, і, окрім цього, проблеми видів учасників господарських стосунків з підприємствами.

Згідно ст. 2 Господарського Кодексу України (далі ГКУ) учасниками відносин у сфері господарювання є суб'єкти господарювання, споживачі, органи державної влади і органи місцевого самоврядування, наділені господарською компетенцією, а також громадяни, громадські та інші організації, які виступають засновниками суб'єктів господарювання або здійснюють щодо них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності [2].

Інституціональний підхід вимагає подальшого розвитку законодавчого регулювання і розширення зазначеного переліку учасників господарських відносин з підприємством з включенням у нього трудових колективів, а також українського народу, територіальних громад, що здійснюють організаційно-господарські повноваження в порядку референдуму або суб'єктів господарювання, що виступають засновниками, через свої органи, і громадських об'єднань суб'єктів господарювання, наділених господарською компетенцією.

З урахуванням цього пропонується наступна редакція ст. 2 ГКУ: «Учасниками відносин у сфері господарювання є підприємства та інші суб'єкти господарської діяльності, їх трудові колективи, споживачі, органи державної влади, органи місцевого самоврядування і громадські об'єднання суб'єктів господарювання, наділені господарською компетенцією, Український народ і територіальні громади, що здійснюють організаційно-господарські повноваження в порядку референдуму або виступають засновниками суб'єктів господарювання через свої органи, а також громадяни, громадські та інші організації, які виступають засновниками суб'єкта господарювання або здійснюють відносно них організаційно-господарські повноваження на основі відносин власності».

1. Конституція України. Прийнята на V сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/go/254к/96-вр>. (дата звернення 10.02.2022)
2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/go/436-15> (дата звернення 10.02.2022)
3. Господарський процесуальний кодекс України від 06.11.1991 р. № 1798-XII. URL. <https://zakon.rada.gov.ua/go/1798-12> (дата звернення 10.02.2022)
4. Господарське право : підручник. В. С. Щербина. 6-те вид., перероб. і допов. К. : Юрінком Інтер, 2015. 640 с.

Сабіна БУБЛІК

Діана ЛОСЬ

студентки ННІ права
та інноваційної освіти

Науковий керівник:

Артур МАРГУЛОВ

професор кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
(м. Дніпро, Україна),
доктор історичних наук, доцент

ПАНДЕМІЯ. КІНЕЦЬ УСЬОМУ ЖИВОМУ ЧИ ПОЧАТОК ЧОГОСЬ НОВОГО?

«Єдине, чого нам варто боятися – це самого страху»

З грудня минулого року весь світ постійно живе з відчуттям страху. І це відчуття викликав «маленький, невидимий гість» – один з різновидів коронавірусу. За цей час з січня цього року Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) оголосила пандемію вірусу, що отримав назву COVID-19. Вірусом охоплено понад 150 країн світу. З кожним днем зростає кількість інфікованих, тих, хто одужав, і тих, хто, на жаль, помер від цієї недуги.

Світ зіткнувся з глобальною кризою в галузі охорони здоров'я, який зачіпає всі верстви суспільства і змінює життя і засоби для існування. Як показує досвід у всіх типах криз і в разі необхідності, від зміни клімату до збройних конфліктів або політичних хвилювань, молоді люди і різноманітні організації швидко вживають заходи і реагують на потреби інших. Як показує моніторинг, те ж саме відбувається зараз під час пандемії COVID-19.

Незважаючи на те, що в даний час увага приділяється тим, хто найбільшою мірою схильний до дії вірусу, є багато ознак того, що пандемія COVID-19 буде мати тривалі соціальні, культурні, економічні, політичні та